

Suhteet koetuksella Viialan teatterissa

Akaa: Todenperäinen perhedraama pureutuu syvälle mieleen

Juhani Valli
toimitus.vallikokousasiat@alstamedia.fi

Kaiket päivät, kaiket yöt. Ohjaus: Kaarina Perola. Rooleissa: Anna Toriseva, Johanna Pekola, Sari Lahovuori, Jukka Peräkivi, Jari Mäkinen, Tia Jara. Ensi-ilta Viialan teatterissa 14. maaliskuuta.

Jos haluaa nähdä vain kerran vuodessa näytelmän, joka pureutuu syvälle mieleen, niin kannattaa mennä Viialan teatteriin katsomaan *Kaiket päivät, kaiket yöt* -näytelmä.

Perhedraama peilaa lasten, vanhempien ja aviomiesten keskinäisiä suhteita tavalla, joka on samalla kyynisen hauska ja järkyttävän todenperäinen.

Se on suoranaista petoksen ja valheiden sotkua, vastuiden pakoilua ja oman edun tavoittelua sellaisessa mitassa, että se voittaa jopa rankimmankin todellisuuden.

Jokainen henkilö tavoittelee omaa hyvänsä joko vihjaillemalla, salaillemalla tai muuta hyväksi käyttäen. Se on myös kuvaus tästä yhteiskunnasta, joka on päivä päivältä armostomampi. Ihmi-

nen on siinä vain pakollinen kuluera.

Perheen sisäinen dynamiikka ratkeilee joka suuntaan. Naiset ovat heittopusseja, joita miehet käyttävät härskisti hyväkseen ja johon naiset aina sortuvat rakkauden nimessä.

Alun sisarkateus lievenee tosin loppua kohden, mutta siihen saakka se on ilmiömaisen raakaa peliä. Toista syylistetään ja haukutaan niin kuin vain sisarukset osaavat. Ketään ei säästellä, vaan ihminen revitään vereslihalle alhaisimpia keinoja käyttämällä.

Miesroolit ovat näytelmässä vastenmielisiä. Sellaiseksi heidät on tehty. **Jukka Peräkivi** ja **Jari Mäkinen** luovat hahmoista ylittämättömät roolisuuritukset. He ovat tarpeeksi laskelmoivia ja saavat naiset tekemään päätöksiä, joilla luovutaan omista tulevaisuussuunnitelmista.

Naisenergiaa löytyy jokaisesta näytelmän naisroolihahmosta. Tasaisen varmaa tulkintaa löytyy isoäidistä (**Anna Toriseva**), joka lopussa kaikki pallottelevat toisilleen, kun hänestä ei ole enää mitään hyötyä.

Sisaruspäri Krista (**Johan-**

Jukka Peräkivellä ja Johanna Pekolalla on näytelmässä ristiriitainen ja elämälle valheellinen parisuhde.

na Pekola) ja Nita (**Sari Lahovuori**) pelaavat yhteen sellaisella raivolla, että katsojaakin alkaa hirvittää.

Erityisesti Johanna Pekolan muuttuminen alun kitkerästä ja kyynisestä hahmosta väsähtäneeksi, välinpitämättömäksi ja alistuneeksi sisareksi on upea muuntautumisen.

Sari Lahovuori hieman kil-

tempänä hahmona taas on sopiva vastapooli Pekolalle.

Uutta sukupolvea edustaa Jonna (**Tia Jara**), joka on tyypillinen teini-ikäinen ja toimii sen mukaisesti. Isoäidin ja Jonnan suhde taas on sellainen kuin oikeassakin elämässä.

Kun hienien taistelu on esityksessä käyty loppuun, seuraa armahtava sovinto.

Kaikki on kunnossa kirjaimellisesti kalkkiviivoille päästyä.

Vastuutaan pakoilevat kaikki henkilöt omalla tavallaan. Aina löytyy tekosyytä, joita voi käyttää selitykseksi. Ja niitähän käytetään.

Ohjaaja **Kaarina Perola** on rakentanut ihmissuhdekudelman, joka kasvaa esityksen vanhetessa. Hän on

saanut irti lähes mahdottomia näyttelijöistä. Ja näyttelijät palkitsevat sitä omilla vahvoilla suorituksillaan.

Lavastus on myös kiinnostavasti toteutettu. Näyttämökuvassa ei ole mitään turhaa. Kaikella on oma tarkoituksensa. Näin sen pitää ollakin. Myös näytelmän äänimaailma toteutuu huomaamattomasti ja harkitusti.